

**Договір
між Україною та Республікою Сенегал
про передачу засуджених осіб**

Україна і Республіка Сенегал, далі – „Договірні Сторони”,
Виходячи з того, що покарання має на меті соціальну реабілітацію засуджених осіб,

Вважаючи, що для досягнення цієї мети їхнім громадянам, позбавленим волі за кордоном внаслідок вчинення злочину, належить надати можливість відбувати покарання в суспільному середовищі, з якого вони походять,

Вважаючи, що найкращим способом досягнення цієї мети є їхня передача до власних держав,

Домовились про таке:

**Стаття 1
Визначення термінів**

Для цілей цього Договору:

- а) „держава винесення вироку” означає державу, в якій було засуджено особу, яку може бути передано;
- б) „держава виконання вироку” означає державу, в яку засуджену особу може бути або вже було передано;
- с) „вирок” означає будь-яке покарання чи захід, який передбачає позбавлення волі на визначений чи невизначений термін, призначені рішенням суду за кримінальне правопорушення;
- д) „рішення суду” означає рішення суду, яким призначено покарання.

**Стаття 2
Загальні принципи**

1. Договірні Сторони зобов'язуються якнайширше співпрацювати одна з одною у відповідності до положень цього Договору у тому, що стосується передачі засуджених осіб.

2. Особу, засуджену на території однієї Договірної Сторони, може бути передано на територію іншої Договірної Сторони відповідно до положень цього Договору для відбування призначеного їй покарання. З цією метою така особа може висловити державі винесення вироку або державі виконання вироку побажання бути переданою відповідно до цього Договору.

3. Пропозиція про передачу може виходити як від держави винесення вироку, так і від держави виконання вироку.

Стаття 3 Умови передачі

1. Цей Договір застосовується лише за таких умов:

- a) засуджена особа є громадянином держави виконання вироку на момент запиту про її передачу;
- b) вирок набрав законної сили;
- c) дія чи бездіяльність, за які був винесений вирок, є злочином згідно з законодавством держави виконання вироку, навіть якщо їхня кваліфікація не є однаковою;
- d) на день отримання запиту про передачу строк покарання або примусового заходу, що залишився, складає не менш як один рік;
- e) засуджена особа погодилась на передачу або, якщо вона нездатна зробити це самостійно, її законний представник;
- f) платоспроможна засуджена особа сплатила штрафи, судові витрати, відшкодування у порядку цивільного позову або грошові відшкодування будь-якого виду, які їй можуть бути призначені згідно з вироком; або надала державі винесення вироку достатні гарантії цих виплат;
- g) держава винесення вироку і держава виконання вироку погодилися на передачу засудженої особи.

2. У виняткових випадках Договірні Сторони можуть погодитися на передачу засудженої особи, навіть якщо їй залишилося відбувати покарання протягом строку, меншого, ніж встановлено підпунктом «d» пункту 1 цієї статті.

3. Неплатоспроможність засудженої особи не є перешкодою для її передачі.

4. Згода засудженої особи не потрібна у випадках, передбачених статтею 7 цього Договору.

Стаття 4 Обов'язковість надання інформації

1. Компетентні органи Договірних Сторін повинні інформувати кожного засудженого громадянина іншої Договірної Сторони про можливості, які йому надає застосування цього Договору, та про правові наслідки передачі.

2. Якщо засуджена особа звернулася до держави винесення вироку з заявою про свою передачу у відповідності до положень цього Договору, ця держава має поінформувати про це державу виконання вироку якомога раніше після набрання рішенням суду законної сили. Інформація має містити:

- a) прізвище, дату та місце народження засудженої особи;

- b) її адресу, якщо вона є, в державі виконання вироку;
- c) викладення фактів, що призвели до вироку;
- d) характер, тривалість і дату початку виконання вироку.

3. Засуджена особа має бути поінформована у письмовій формі про будь-які заходи, вжиті державою винесення вироку або державою виконання вироку на виконання попередніх пунктів, а також про будь-які рішення, прийняті кожною державою стосовно запиту про її передачу.

Стаття 5 Запити і відповіді

1. Запити про передачу і відповіді на них виконуються у письмовій формі.

2. Ці запити адресуються і походять від Міністерств юстиції Договірних Сторін. Відповіді мають надсилатися тими ж каналами.

3. Запитувана Сторона у найкоротші строки інформує запитуючу Сторону, про своє рішення прийняти чи відхилити запит про передачу.

Стаття 6 Згода засудженої особи на передачу

1. Засуджена особа може звернутися із заявою про свою передачу до держави винесення вироку або до держави виконання вироку.

2. Згода засудженої особи на передачу має бути чітко висловленою. У разі звернення держави виконання вироку, держава винесення вироку надає їй можливість перевірити, що засуджена особа ознайоmlена з правовими наслідками передачі, та що вона надала згоду на передачу добровільно.

Стаття 7 Особи, які здійснили втечу з держави винесення вироку

1. Якщо громадянин однієї Договірної Сторони, стосовно якого на території іншої Договірної Сторони винесено вирок, що набрав законної сили, має на меті уникнути відбування покарання або продовження відбування покарання у державі винесення вироку, переховуючись на території першої Договірної Сторони до завершення відбування покарання, держава винесення вироку може направити клопотання іншій Договірній Стороні з тим, щоб вона взяла на себе виконання вироку.

2. На прохання запитуючої Сторони запитувана Сторона, до отримання документів, що підтверджують клопотання, або в очікуванні рішення щодо цього клопотання може вдатися до арешту засудженої особи або вжити будь-яких інших належних заходів з метою забезпечення перебування цієї особи на її території в очікуванні рішення щодо клопотання. Будь-яке прохання з цією метою супроводжується інформацією, зазначеною в пункті 2 статті 4 цього Договору. Арешт

засудженої особи у такому разі не може призвести до погіршення її становища згідно з вироком.

Стаття 8 Підтвердні документи

1. На запит держави винесення вироку держава виконання вироку повинна їй надати:

- a) документ про те, що засуджена особа є громадянином держави виконання вироку;
- b) копію тексту положень законодавства держави виконання вироку, які передбачають, що дія чи бездіяльність, на підставі якої було винесено вирок, є злочином у державі виконання вироку.

2. Якщо жодна з держав не повідомила, що не надасть згоди на передачу засудженої особи, держава винесення вироку повинна надати державі виконання вироку:

- a) засвідчену копію рішення суду з інформацією про набрання ним законної сили;
- b) копію відповідних положень законодавства;
- c) інформацію про тривалість покарання, вже відбутої частини строку покарання і частини строку покарання, що залишається відбути, а також час попереднього ув'язнення;
- d) заяву засудженої особи із зазначенням її згоди на передачу за виключенням випадків, передбачених статтею 7 цього Договору;
- e) кожного разу у випадку необхідності медичний висновок або соціальну характеристику щодо засудженої особи, будь-яку інформацію про поведження з нею у державі винесення вироку та будь-які рекомендації щодо подальшого поведження з нею у державі виконання вироку.

3. Як держава винесення вироку, так і держава виконання вироку можуть робити запити щодо отримання будь-якого з документів чи заяв, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї статті, до направлення запиту про передачу або прийняття рішення про прийнятність або відмову у передачі.

Стаття 9 Наслідки передачі

1. Прийняття засудженої особи державою виконання вироку має наслідком припинення виконання покарання в державі винесення вироку.

2. Держава винесення вироку не може продовжувати виконувати покарання, якщо держава виконання вироку вважає виконання покарання закінченим.

3. Виконання покарання регулюється законодавством держави виконання вироку, яка є єдиною компетентною приймати відповідні рішення.

4. При виконанні покарання компетентні органи держави виконання вироку:

- а) пов'язані визначеним строком покарання. Водночас, якщо строк покарання є тривалішим, ніж санкція, передбачена законодавством держави виконання вироку за такий самий злочин, вирок може бути замінено на максимальний термін позбавлення волі, передбачений законодавством держави виконання вироку;
- б) пов'язані фактами, доведеними у вирок;
- с) не можуть пом'якшити покарання шляхом заміни на грошове стягнення.

Стаття 10

Амністія, помилування та пом'якшення вироку

Кожна Договірна Сторона може прийняти рішення про помилування, застосувати амністію чи зменшення покарання відповідно до своєї Конституції або інших норм законодавства.

Стаття 11

Перегляд вироку та припинення виконання покарання

1. Лише держава винесення вироку має право ухвалювати рішення щодо клопотань про перегляд вироку.

2. Держава виконання вироку повинна припинити виконання покарання невідкладно після отримання повідомлення від держави винесення вироку про будь-яке рішення або захід, які мають наслідком скасування обов'язкового характеру покарання або примусового заходу.

Стаття 12

Non bis in idem

Засуджену особу, яку передано для виконання покарання або примусового заходу відповідно до положень цього Договору, не може бути затримано, віддано до суду чи засуджено у державі виконання вироку за ті самі правопорушення, за які її було засуджено.

Стаття 13

Здійснення передачі засудженої особи

Передача засудженої особи органами держави винесення вироку органам держави виконання вироку має здійснюватися в узгодженому ними місці та в погоджений ними час.

Стаття 14

Витрати

1. Витрати, пов'язані з виконанням цього Договору, несе держава виконання вироку крім тих витрат, які виникли виключно на території держави винесення вироку.

2. Держава виконання вироку бере на себе витрати, пов'язані з передачею, з моменту передачі їй засудженої особи.

Стаття 15

Мови та засвідчення

Кожна Договірна Сторона може використовувати свою офіційну мову для передачі запитів про передачу та підтвердних документів. Ці запити та документи повинні супроводжуватися перекладом на офіційну мову іншої Договірної Сторони.

Стаття 16

Інформація про виконання покарання

Держава виконання вироку інформує державу винесення вироку:

- а) про закінчення виконання покарання;
- б) про втечу засудженої особи;
- с) з усіх питань, порушених державою винесення вироку відповідно до положень цього Договору.

Стаття 17

Застосування у часі

Цей Договір застосовується для виконання покарань, призначених до та після набрання ним чинності.

Стаття 18

Співпраця і консультації

Міністерства юстиції Договірних Сторін якнайширше співпрацюють одне з одним і проводять спільні консультації щодо всіх питань, які можуть бути порушені, або які чітко не визначені у цьому Договорі.

Стаття 19
Набрання чинності

1. Цей Договір підлягає ратифікації відповідно до чинного законодавства Договірних Сторін.

2. Цей Договір набирає чинності через тридцять (30) днів після обміну ратифікаційними грамотами.

Стаття 20
Зміни та денонсація

1. За взаємною згодою Договірних Сторін до цього Договору можуть вноситися зміни. Ці зміни набирають чинності у порядку, визначеному статтею 19 цього Договору.

2. Цей Договір укладено на невизначений строк.

3. Кожна з Договірних Сторін може у будь-який час денонсувати цей Договір. Дія Договору припиняється після перебігу шести (6) місяців з дати письмового повідомлення іншій Договірній Стороні про таке рішення.

Вчинено у м. Дакар «17» серпня 2013 року у двох примірниках, кожний українською та французькою мовами, при цьому всі тексти є автентичними.

За Україну

Олександр Лавринович,
Міністр юстиції

За Республіку Сенегал

Аміната Туре,
Міністр юстиції

**Convention
sur le transfèrement des condamnés
entre l'Ukraine et la République du Sénégal**

L'Ukraine et la République du Sénégal, dénommées ci-après «les Parties Contractantes»,

Estimant que les peines ont pour objectif la réhabilitation sociale des personnes condamnées,

Considérant que, pour atteindre cet objectif, il conviendrait d'offrir à leurs citoyens privés de liberté à l'étranger par suite de la commission d'un crime, la possibilité de subir leur condamnation dans leur milieu social d'origine,

Considérant que le meilleur moyen d'y parvenir est de les transférer vers leur propre pays,

sont convenues de ce qui suit :

**Article 1
Définitions**

Aux fins de la présente Convention :

- a) «Etat de condamnation» désigne l'Etat où a été condamnée la personne qui peut être transférée ;
- b) «Etat d'exécution» désigne l'Etat où le condamné peut être transféré ou l'a déjà été ;
- c) «condamnation» désigne toute peine ou mesure privative de liberté prononcée par un juge pour une durée limitée ou indéterminée en raison d'une infraction pénale ;
- d) «jugement» désigne une décision de justice prononçant une condamnation.

**Article 2
Principes généraux**

1. Les Parties Contractantes s'engagent à s'accorder mutuellement, dans les conditions prévues par la présente Convention, la coopération la plus large possible en matière de transfèrement des personnes condamnées.

2. Une personne condamnée sur le territoire d'une Partie Contractante peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transférée vers le territoire d'une autre Partie Contractante pour y subir la condamnation qui lui a été infligée. A cette fin, elle peut exprimer, soit auprès de l'Etat de condamnation, soit auprès de l'Etat d'exécution, le souhait d'être transférée en vertu de la présente Convention.

3. Le transfèrement peut être sollicité soit par l'Etat de condamnation, soit par l'Etat d'exécution.

Article 3

Conditions du transfèrement

1. La présente Convention ne sera appliquée qu'aux conditions suivantes :
 - a) le condamné doit être un citoyen de l'Etat d'exécution au moment de la demande de son transfèrement ;
 - b) le jugement doit être définitif ;
 - c) les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation doivent également être punissables dans l'Etat d'exécution même si leur qualification n'est pas identique ;
 - d) la durée de la peine ou de la mesure de sûreté à subir doit être au moins d'un an à la date de la présentation de la demande de transfèrement ;
 - e) le condamné, ou en cas d'incapacité de celui-ci, son représentant légal doit consentir au transfèrement ;
 - f) le condamné solvable doit avoir satisfait le paiement des amendes, des frais de justice, des réparations civiles ou de condamnation pécuniaire de tout genre qui peuvent lui incomber conformément au dispositif du jugement; ou qu'il garantisse leur paiement à la satisfaction de l'Etat de condamnation ;
 - g) l'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution doivent s'être mis d'accord sur ce transfèrement.
2. Dans des cas exceptionnels, des Parties Contractantes peuvent convenir d'un transfèrement même si la durée de la condamnation que le condamné a encore à subir est inférieure à celle prévue au paragraphe 1.d.
3. L'insolvabilité du condamné ne fera pas obstacle à son transfèrement.
4. Le consentement de la personne condamnée ne sera pas nécessaire dans les cas prévus à l'article 7.

Article 4

Obligation de fournir des informations

1. Les autorités compétentes des Parties Contractantes doivent informer tout condamné citoyen de l'autre Partie Contractante, de la possibilité que lui offre l'application de cette Convention et des conséquences juridiques découlant du transfèrement.
2. Si le condamné a exprimé auprès de l'Etat de condamnation le souhait d'être transféré en vertu de la présente Convention, cet Etat doit en informer l'Etat d'exécution le plus tôt possible après que le jugement soit devenu définitif. Les informations doivent comprendre:
 - a) le nom, la date et le lieu de naissance du condamné;
 - b) le cas échéant, son adresse dans l'Etat d'exécution;
 - c) un exposé des faits ayant entraîné la condamnation;
 - d) la nature, la durée et la date du début de la condamnation.
3. Le condamné doit être informé par écrit de toute démarche entreprise par l'Etat de condamnation ou l'Etat d'exécution en application des paragraphes précédents, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux Etats au sujet d'une demande de transfèrement.

Article 5

Demandes et réponses

1. Les demandes de transfèrement ainsi que les réponses doivent être formulées par écrit.

2. Ces demandes doivent être adressées parmi les Ministères de la Justice des Parties Contractantes. Les réponses doivent être communiquées par les mêmes voies.

3. La Partie requise doit informer la Partie requérante, dans les plus brefs délais, de sa décision d'accepter ou de refuser le transfèrement demandé.

Article 6

Volonté du condamné pour être transféré

1. Le condamné peut présenter sa demande de transfèrement à l'Etat de condamnation ou à l'Etat d'exécution.

2. La volonté du condamné d'être transféré doit être expressément manifestée. L'Etat de condamnation devra donner à l'Etat d'exécution, s'il en fait la demande, la possibilité de vérifier que le condamné connaît les conséquences légales découlant du transfèrement et qu'il y consent volontairement.

Article 7

Personnes évadées de l'Etat de condamnation

1. Lorsqu'un national d'une Partie Contractante, qui a fait l'objet d'une condamnation définitive prononcée sur le territoire d'une autre Partie Contractante, vise à se soustraire à l'exécution ou à la poursuite de l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation, en se réfugiant sur le territoire de la première Partie avant d'avoir accompli la condamnation, l'Etat de condamnation peut adresser à l'autre Partie une requête tendant à ce que celle-ci se charge de l'exécution de la condamnation.

2. A la demande de la Partie requérante, la Partie requise peut, avant la réception des pièces à l'appui de la requête ou dans l'attente de la décision relative à cette requête, procéder à l'arrestation de la personne condamnée ou prendre toute autre mesure propre à garantir qu'elle demeure sur son territoire dans l'attente d'une décision concernant la requête. Toute demande dans ce sens est accompagnée des informations mentionnées dans le paragraphe 2 de l'article 4 de la présente Convention. L'arrestation à ce titre de la personne condamnée ne peut pas conduire à une aggravation de sa situation pénale.

Article 8

Pièces à l'appui

1. L'Etat d'exécution doit, sur demande de l'Etat de condamnation, fournir à ce dernier :

a) un document indiquant que le condamné est ressortissant de cet Etat ;

b) une copie des dispositions légales dont il ressort que les actes ou omissions qui ont entraîné la condamnation constituent aussi un crime dans l'Etat d'exécution.

2. L'Etat de condamnation doit fournir à l'Etat d'exécution, à moins que l'un ou l'autre des deux Etats ait déjà indiqué qu'il ne donnerait pas son accord au transfèrement :

a) une copie certifiée conforme du jugement indiquant que celui-ci a force de chose jugée ;

b) une copie des dispositions légales appliquées ;

c) l'indication de la durée de la peine, de la période déjà purgée et de celle qui reste à purger, ainsi que la période de détention provisoire ;

d) une déclaration du condamné constatant son consentement au transfèrement sauf dans les cas prévus par l'article 7;

e) chaque fois qu'il y aura lieu, tout rapport médical ou social sur le condamné, toute information sur son traitement dans l'Etat de condamnation et toute recommandation pour la suite de son traitement dans l'Etat d'exécution.

3. L'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander à recevoir quelconque des documents ou déclarations visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article avant de faire une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement.

Article 9

Conséquences du transfèrement

1. La prise en charge du condamné par les autorités de l'Etat d'exécution a pour effet de suspendre l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation.

2. L'Etat de condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsque l'Etat d'exécution considère l'exécution de la condamnation comme étant terminée.

3. L'exécution de la condamnation est régie par la loi de l'Etat d'exécution et cet Etat est seul compétent pour prendre toutes les décisions appropriées.

4. En ce qui concerne l'exécution de la condamnation, les autorités compétentes de l'Etat d'exécution:

a) sont liées par la durée de la peine. Toutefois, si la durée de la peine est plus sévère que la sanction pour un même crime prévue dans la législation de l'Etat d'exécution, la condamnation peut être ramenée dans la durée maximum de privation de liberté de sa législation;

b) sont liées par les faits prouvés dans le jugement;

c) ne peuvent pas commuer la peine en une sanction pécuniaire.

Article 10

L'amnistie, la grâce et la commutation

Chaque Partie Contractante peut accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa Constitution ou à ses autres règles juridiques.

Article 11

Révision du jugement et cessation de l'exécution

1. L'Etat de condamnation a seul le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

2. L'Etat d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'Etat de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever son caractère exécutoire à la peine ou à la mesure de sûreté.

Article 12

Non bis in idem

Un condamné transféré pour l'exécution d'une peine ou mesure de sûreté, conformément à la présente Convention, ne peut être détenu, traduit en justice, ni condamné dans l'Etat d'exécution pour les mêmes délits que ceux pour lesquels il a été condamné.

Article 13

Remise du condamné

La remise du condamné par les autorités de l'Etat de condamnation, à celles de l'Etat d'exécution doit s'effectuer aux lieux et date convenus par eux.

Article 14

Frais

1. Les frais occasionnés en application de la présente Convention sont à la charge de l'Etat d'exécution, à l'exception des frais encourus exclusivement sur le territoire de l'Etat de condamnation.

2. L'Etat d'exécution doit prendre en charge les frais du transfèrement à partir du moment où le condamné est placé sous sa garde.

Article 15

Langues et certification

Chacune des deux Parties Contractantes peut utiliser sa langue officielle pour transmettre les demandes de transfèrement et les pièces produites à l'appui. Ces demandes et pièces devront être accompagnées d'une traduction dans la langue officielle de l'autre Partie Contractante.

Article 16

Informations concernant l'exécution de la peine

L'Etat d'exécution informera l'Etat de condamnation :

- a) de l'expiration de la peine ;
- b) de l'évasion éventuelle du condamné ;
- c) de toutes questions soulevées par l'Etat de condamnation conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 17

Application dans le temps

La présente Convention sera applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant, soit après son entrée en vigueur.

Article 18

Coopération et consultation

Les Ministères de la justice de deux Parties Contractantes s'accorderont la plus large coopération et se consulteront sur toutes les questions susceptibles d'être soulevées ou qui n'auraient pas été expressément mentionnées dans la présente Convention.

Article 19

Entrée en vigueur

1. La présente Convention sera ratifiée conformément à la législation en vigueur dans les deux Parties Contractantes.

2. Elle entrera en vigueur trente (30) jours après l'échange des instruments de ratification.

Article 20

Amendement et dénonciation

1. Les Parties Contractantes peuvent s'accorder en vue d'apporter des amendements à la présente Convention. Ceux-ci entrent en vigueur selon la procédure définie par l'article 19 ci-dessus.

2. La présente Convention demeurera en vigueur pour une période illimitée.

3. Toutefois, chacune des Parties Contractantes peut dénoncer la Convention à tout moment. La dénonciation prendra effet six (6) mois après la date de notification par écrit à l'autre Partie Contractante de cette décision.

Fait à Dakar le « 17 » juin 2013 en deux exemplaires en langue ukrainienne et française, les deux textes faisant également foi.

Pour l'Ukraine

Oleksandr Lavrynovych,
Ministre de la Justice

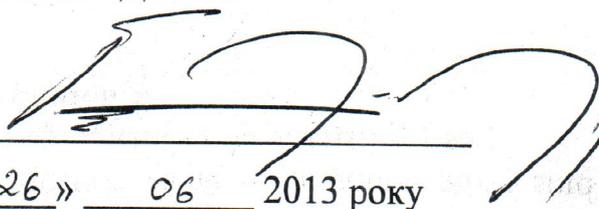
Pour la République du Sénégal

Aminata Touré,
Ministre de la Justice, Garde des
Sceaux

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«26» 06 2013 року

О.М. Горащенко

Т.в.о. Директора

Договірно-правового департаменту

МЗС України

№ 72/14-612/1-2049 від «26» 06 2013 року.

Я, Коновалов В.В., начальник відділу спеціальних міжнародно-правових проблем Договірно-правового департаменту МЗС України, засвідчую вірність копії Договору між Україною та Республікою Сенегал про передачу засуджених осіб, вчиненого 17 червня 2013 року у м. Дакар, українською та французькою мовами.

Документ складається з 13 арк.

Підпис: _____

